

Pe linia orizontală a iubirii

M Horlaci

frumosul e nimicul dezvelit de substraturi
ca o floare ce moare o vesnicie
amintirea-i dispare sub frunze fulgerate de toamnă
si tot ce rămâne agonizează în doliu
un alt scenariu aceeași iluzie
cu o încăpățănare acerbă
până ce din verde rămâne doar intenția
iar existența anterioară un strigăt
de sub zăpada altor ghiocei
ce transmit cu nosalanță un gând
pe linia orizontală a iubirii